

hvad Venstres Vælgere tænker og føler, som det ærede Medlem Hr. Zahle har givet os her i Dag, tillægger jeg ingen som helst Vægt. Det ærede Medlem ved lige saa lidt om dette, som han synes at vide om den Sag, vi her behandler, og i hvert Fald kan jeg forsikre det ærede Medlem, at han ikke behøver at udstede gode Raad hverken til Venstres Vælgere eller til Venstres Ledere, før vi henvender os til ham om at faa dem.

Jeg kan i øvrigt paa alle Punkter, hvad Behandlingen af denne Sag angaar, slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Rytter som Ordfører for mit Parti har fremsat. Den højtærede Statsminister undrer sig over, at man fra Udvalgets Side, hvis der vedvarende var Uklarhed med Hensyn til hans Besvarelse af stillede Spørgsmaal, ikke ønskede hans Nærværelse i Udvalget for at faa nærmere Oplysninger. Det kan den højtærede Minister da ikke være forundret over efter den Maade, hvorpaa han opfattede Hensigten med de Spørgsmaal, som vi, da han var til Stede i Udvalget, tillod os at stille ham. Med den Sjelstilstand i Erindring, som hurtigt udviklede sig som Følge af de Spørgsmaal, vi stillede, og som aldeles ikke tillod den højtærede Minister overhovedet at svare, følte vi virkelig ingen Trang til at anmode om et Genbesøg af den højtærede Minister. Der kom jo intet som helst ud af Ministerens Nærværelse i Udvalget. Den højtærede Minister vidste jo dels ikke noget nærmere om de Ting, som forelaa, dels opfattede han Hensigten med de stillede Spørgsmaal paa en Maade, der, som sagt, hindrede ham i at svare paa dem. Men det er utvivlsomt i Uoverensstemmelse med de faktiske Forhold, naar den højtærede Minister stadig holder sig til, at for ham har der aldrig været Tale om noget som helst andet end om: Hvordan skal vi dække det sandsynlige Tab, som Andelsbanken kommer til at lide ved Mælkeeksporten? Den højtærede Minister hævder, at da man fra Andelsbankens Side henvendte sig til Nationalbanken og senere til Banktilsynet, var der kun Tale om Nødvendigheden af, at der blev truffet en Ordning med Hensyn til Bankens Engagement med Mejerierne. Det er muligt, at der kun har været Tale om dette, men det har ganske afgjort meget hurtigt udviklet sig til, at der blev Tale om meget mere. Det Spørgsmaal maatte selvsagt opstaa, naar indsigtfulde Mænd, som Talen her er om, fik med denne Sag at gøre: Skal vi ikke skride til at forsøge en virkelig Rekonstruktion af Andelsban-

ken? Det Spørgsmaal har foreligget, og det er i Forbindelse dermed, at det udtrykkelig i Ministerens oprindelige Skrivelse, den første Skrivelse, som han tilstillede Udvalget, i 2det Stykke siges: „Under de paafølgende Forhandlinger imellem Banktilsynet, Banken, Nationalbanken og Erhvervsministeren fremhævede Bankinspektøren som ønskeligt, at der i Stedet for en Rekonstruktion af Banken foretoges en Sanering alene af det nævnte Engagement med Mælkeeksporten“. Hvor liden Tid man nu end har haft til at affatte denne Skrivelse, og hvor overfladisk den højtærede Statsminister mulig, før den underskrevs og afsendtes af ham, har set paa den, saa kan man ikke skrive saaledes ved en Fejltagelse som Følge af, at der fra den højtærede Ministers Side her ved Sagens Forelæggelse eller ved Udformningen af de Spørgsmaal, som Udvalget har stillet, har været Tale om en Rekonstruktion af Banken. Det er fuldstændig udelukket. Nej, i de Udtryk, som er brugt i den Redegørelse, som er givet i denne Besvarelse, er der ført Bevis for, at en Rekonstruktion har der i Dagene den 6. og 7. Januar i den højtærede Statsministers Nærværelse været Tale om. (*Erhvervsministeren* [Stauning]: Og hvad saa?). Og saa tilraadede den højtærede Minister, saaledes som den højtærede Minister udtalte her forleden, Nationalbanken at blive ved Saneringen. Den højtærede Minister har her erklæret paa et Tidspunkt, da han ikke vidste, at der vilde blive kiget saa dybt i Kortene, som der blev, at han tilraadede Nationalbanken at følge denne Fremgangsmaade. Nej, det, som Ledelsen selvfølgelig i Virkeligheden har bedt om, har været Hjælp i Anledning af Bankens vanskelige Situation, og saa fremsatte Bankinspektøren Forslaget om de 5 plus 3 Millioner som ansvarlig Indlaanskapital, for at Banken kunde imødegaa eventuelle Tab ved Engagementet med Mejerierne.

Nu skulde man tro, da jo dog Sagen ikke var anderledes overhængende, end at der havde været Tid til at sunde sig paa den og klare sig Vanskelighedernes Omfang og søge Vejen frem mod den bedste Løsning, at der var blevet foretaget saadanne Overvejelser, men det skete aldeles ikke. Der foretages en hastig, summarisk Opførelse af Bankens Engagementer, og den foretages ikke en Gang paa Grundlag af en nøje selvstændig Prøvelse af disse, men paa Grundlag af det fra tidligere Undersøgelser foreliggende Materiale, og ikke des mindre protesteres der ikke fra nogen Side — altsaa heller ikke fra den højtærede Ministers Side